

20. godina Hrvatskoga instituta za povijest, Podružnice za povijest Slavonije, Srijema i Baranje

Godine 1996. naša najznačajnija nacionalna ustanova za povijesna istraživanja, Hrvatski institut za povijest iz Zagreba, osnovao je svoju Podružnicu za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Slavonskome Brodu. Ovih dana Podružnica je obilježila dvadeset godina svojega postojanja. Predstojnik Podružnice, dr. Stanko Andrić, u ime ustanove uročio je najzaslužnijim ustanovama i pojedincima zahvalnice za doprinos u osnivanju i razvoju Podružnice. Ministarstvo znanosti, Grad Slavonski Brod i Brodsko-posavska županija novčanim sredstvima osiguravaju rad Podružnice.

U prošlim 20 godina Podružnica je objavila 104 knjige, petnaest svezaka svoga časopisa 'Scrinia Slavonica' i dva bialna zbornika 'Prilozi za povijest Broda i okolice'. Mrežni katalog izdanja dostupan je na adresi <http://hipsrb.hr/katalog-web-shop/>

Podružnica je prva, i unatoč velikim otporima, pokrenula suštavno izdavanje građe o komunističkim zločinima koje je objavila pod naslovom 'Partizanska i komunistička represija i zločini 1944.-1946.' Prva knjiga (pri. Dr. Zdravko Dizdar et al.) obuhvaća Hrvatsku u cijelini, druga Slavoniju, Srijem i Baranju (pri. Dr. Vladimir Geiger), treća Zagreb i središnju Hrvatsku (pri. Dr. Vladimir Geiger et al.), a četvrta Dalmaciju (pri. Dr. Vladimir Geiger et al.). Dokumenti koji su objavljeni u knjigama isključivo su komunističke provenijencije i jasno svjedoče o zločinima koje su komunističke vlasti počinile ne samo nad protivničkom vojskom poslije rata, nego i nad svim potencijalnim protivnicima komunističkoga sustava. U ime socijalističke revolucije tijekom cijelog postojanja SFRJ činje-

ni su zločini, kao i u svim komunističkim državama. Oni koji brane komunističke zločine, danas su iz svoga rječnika izbacili nekada najpopularniju i najomiljeniju riječ 'revolucija', koja predstavlja 'istočni grijeh' marksizma, te nesreće čovječanstva. O ovim knjigama Podružnice prof. dr. Stanko Lasić rekao je da su to 'njavrijednije knjige objavljene u samostalnoj hrvatskoj državi'. U Nizu 'Hrvatski demokratski pokret i Domovinski rat – Dokumenti' Podružnica je sa svojim najvjernijim suradnikom, Centrom za Domovinski rat iz Zagreba, objavila devet knjiga pod naslovom 'Republika Hrvatska i Domovinski rat 1990.-1995. Dokumenti institucija pobunjenih Srba u Republici Hrvatskoj'. Objavljeni dokumenti isključivo su srpske provenijencije i jasno pokazuju da je na Hrvatsku izvršena agresija komunističke JNA i Vlade Socijalističke Republike Srbije koju je s oduševljenjem podupro veliki dio srpskoga naroda u pobunjenim dijelovima Hrvatske. Bez ove dvije serije izvora, 'Partizanska i komunistička represija i zločini 1944.-1946.', i 'Republika Hrvatska i Domovinski rat 1990.-1995. Dokumenti institucija pobunjenih Srba u Republici Hrvatskoj', ne može se napisati intelektualno poštena povijest komunističke Hrvatske, kao ni povijest pada komunizma u Hrvatskoj i Domovinskoga rata.

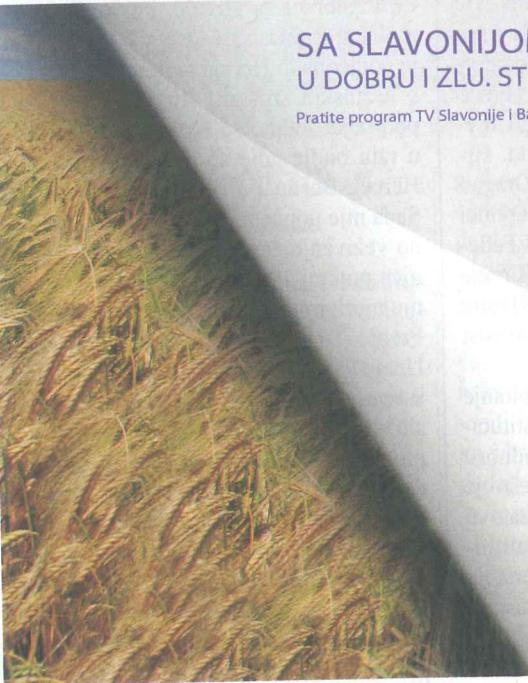
Uz obljetnicu Podružnica je organizirala i dvodnevni znanstveni skup 'Slavonski Brod i Brodsko-posavska županija u Domovinskom ratu' (22. i 23. rujna) na kojem je sudjelovalo dvadeset četiri izlagatelja predstavljajući vrlo važne probleme iz razdoblja velikosrpske agresije i obrambenoga Domovinskog rata. (M. A.)

SA SLAVONIJOM I BARANJOM ZAJEDNO.
U DOBRU I ZLU. STVARAMO. VJERUJEMO I VOLIMO.

Pratite program TV Slavonije i Baranje putem DVB-T-a, MAX-TV-a, OPTI-TV-a, B-NET-a i Live streaminga na www.stv.hr

Biti na televiziji
ne jamči uspjeh, ali
uspjeti,
a ne biti na televiziji
gotovo je nemoguće.

e-mail: marketing@stv.hr
Tel/fax : 031/203-333

JASENOVAČKI PANOPTIKUM Broj jasenovačkih 'žrtava' od 1956. godine povećan čak 17 puta

Vrijeme je i da se odgovorni u ovoj državi uozbilje i da jasenovački popis bude uteviljen na znanstvenim istraživanjima

Piše: M. KOIĆ

U arhivu Yad Vashema među tisućama zapisa koji se odnose na židovske žrtve iz Jugoslavije ima velik broj onih u kojima se samo općenito navodi da su stradali u Jugoslaviji. To nije smetalo autorima jasenovačkoga popisa da ih uvrste među žrtve iz logora Jasenovac i Stara Gradiška. Svi navedeni primjeri složeniji su slučajevi s jasenovačkoga popisa. Navodnim jasenovačkim žrtvama podatci su višestruko mijenjani, ima umnožavanja žrtava i uobičajenih prebacivanja ubijenih iz srpskih logora smrti među jasenovačke žrtve.

Inicijalno je izabrano deset žrtava iz arhiva Yad Vashema kod kojih se kao mjesto smrti navodi Jugoslavija. U optužnici protiv poglavnika Ante Pavelića iz 1956. navodi se oko pet tisuća imena žrtava iz logora Jasenovac i Stara Gradiška, no među njima nema niti jednoga od tih desetoro izabralih, dok danas na jasenovačkome popisu ima 48 istih imena i prezimena podudarnih s inicijalnom skupinom od desetoro židovskih žrtava i uglavnom se svi pojavljuju na komunističkome popisu žrtava iz 1964. Ako računamo samo ista prezimena – Abinun, Albahari, Altarac, Danon, Fantl, Flesch, Gruber, Elazar i Schiller – među žrtvama logora Jasenovac i Stara Gradiška u gore navedenoj optužnici protiv Ante

Pavelića iz 1956. ima samo 10 osoba podudarnih prezimena, a danas ih na jasenovačkome popisu ima preko 1100 i, naravno, gotovo svi su poznati iz proskribiranoga komunističkog popisa iz 1964. Od tih desetoro s istim prezimenom koji se nalaze na popisu optužnice protiv Ante Pavelića, samo kod jedne osobe podatci su ostali isti kao i 1956., a kod ostalih su tijekom vremena mijenjana prezimena, pa čak i spol, a naročito su velike promjene u godinama rođenja. Zato nije bio problem naći promjene godine rođenja navodnih žrtava s razlikom od gotovo 40 godina. To je razlika od tri generacije i to pokazuje da popis nije rađen na znanstvenim temeljima, već prema političko propagandnim zahtjevima.

Od 10 osoba iz optužnice protiv poglavnika Pavelića iz 1956., čija su prezimena podudarna s izabranim uzorkom, samo jedna od tih osoba trenutačno nije na jasenovačkome popisu, ali ne zato, kako bi optimisti mogli pomisliti, što ondje netko radi svoj posao već je vjerovatnije da se radi o imenu zagubljeno u oceanu laži. Inače, s tih devetoro preostalih iz optužnice podudarna su 22 imena na jasenovačkome popisu. Ovom prilikom ne ćemo u detalje žrtava s optužnice iz

velikosrpskoga pamfleta "Spisak žrtava rata" jer se na njihovu popisu nalaze Modo Abinun, kod kojega se navede dva imena oca Avraham i Arom, te Mordehaj Abinun sin Avrama. Obojica su iz Sarajeva, navedene godine rođenja, pa i one u napomenama ostavljaju malo mesta sumnji da se u oba slučaja iz jasenovačkoga popisa i dvaju iz srpskoga "Spiska" ustvari radi samo o jednoj osobi i to upitne vjerodostojnosti jer u Yad Vashemu nije nađen niti jedan

Crveni kustosi u službi velikosrpske laži

1956. To je jedna opširnija tema o kojoj će uskoro biti više riječi.

Mnoge žrtve čista fikcija

U mrežnom jasenovačkom popisu Javne ustanove Spomen-područje Jasenovac (JUSP) su dva Mordehaja Abinuna (1892.*; 1915.) i jedan Mordo Abinun, oba iz Sarajeva. Prema godinama rođenja i napomenama može se zaključiti da su stariji Mordehaj i Mordo ili kako piše u napomenama Modo jedna te ista osoba unatoč tomu što su im imena očeva Avram i Aron* različita. Prema napomenama, Aron* može biti i Arom, a u ovome su slučaju korisni podaci iz

drugi zapis iz nekoga drugog izvora koji bi potvrdio da se radi o stvarnoj žrtvi. Kod "mladega" Mordehaja Abinuna s jasenovačkoga popisa navedeno je ime oca Isak, što je podudarno s iskazom majke Blanke Abinun o sinu Mordehaju iz Sarajeva koji je stradao i to ne 1942. u Jasenovcu, kako piše u jasenovačkome popisu, već 1943. na nepoznatome mjestu, a u skeniranome obrascu na hebrejskome piše da je stradao u Bosni. Od ove trojice dvojica su kao žrtve vrlo vjerovatno samo puka fikcija nastala u protuhrvatskoj propagandnoj mašineriji, a u trećem slučaju radi se o stvarnoj žrtvi rata, ali stradalj na nepoznatome

mjestu u Bosni, a to znači da Mordehaj Abinun Isakov nije stradao u Jasenovcu.

Na jasenovačkom popisu samo je jedna Berta Albahari, a u Yad Vashemu četiri su zapisa iz memorandumskoga "Spiska žrtava rata" i sedam zapisa temeljenih na iskazima rodbine. To je vrlo neuobičajen omjer podataka iz ovih izvora. Obično je izrazito više podataka iz velikosrpskih pamfleta od iskaza rođaka. U ovome slučaju to nije tako jer se radi o žrtvi ili više njih stradalih u Srbiji i u partizanima, pa su bili mnogo manje zanimljivi komunističkoj tj. velikosrpskoj propagandi. Kod Berte Albahari, koja je prema navodima s jasenovačkoga popisa iz Zagreba, u napomenama se navodi podatak iz Yad Vashema da se radi o ženi iz Niša stradalj u mjestu koje se naziva Bubanj. U dvama iskazima rođaka u Yad Vashemu za Berto Albahari iz Niša navodi se mjesto smrti Bubanj.

U jednome iskazu rođaka kao mjesto smrti navodi se Niš, taj podatak nalazi se i u jednome zapisu iz srpskoga "Spiska", a u drugome je sve isto osim što se kao mjesto smrti navodi Zemun - pri tome se vjerovatno misli na logor Sajmište. Bubanj bi mogao biti Bubanj Potok na planini Avali kod Beograda, a na tome se mjestu nalazila vojarna tzv. JNA. Od 13 zapisa u Yad Vashemu za žrtve imena Berta Albahari niti jednom se ne spominje da je stradala u Jasenovcu, pa čak niti u četirima zapisima prema podatcima iz velikosrpskoga pamfleta "Spisak žrtava rata", premda se u slučaju samo njima poznate Berte Albahari rođene 1928. spominje logor Đakovo, ali na <http://elmundosefarad.wikidot.com/spisak-zrtava-fasistickog-terora-logora-dakovo> nema imena Berte Albahari, pa bi ta Berta Albahari mogla biti samo klon jedne druge Berte Albahari iz srpskoga "Spiska" rođene 1926, ubijene od Srba u Beogradu. Iz 13 zapisa iz Yad Vashema može se zaključiti da se odnose na samo dvije stvarne Berte Albahari, od kojih je jedna već spomenuta žrtva iz srpskih logora smrti, a u trima zapisima iz Yad Vashema su podaci o Berti Albahari rođenoj između 1920. i 1922.

koja je stradala kao partizanka u istočnoj Hercegovini, najvjerojatnije 1943. kod Avtovca na granici s Crnom Gorom i za sada se ne nalazi na jasenovačkome popisu.

I partizani na jasenovačkome popisu

Na mrežnom jasenovačkom popisu nalazi se šest Jakoba Albaharija iz Sarajeva, kod četvorice piše ime oca Avram, a kod ostale dvojice Salomon. Tome treba pridodati i trojicu Jakova Albaharija, jedan iz Sarajeva, dvojica iz Tešnja, kod dvojice u napomenama piše da se zovu Jakob. Koliko su to ozbiljni podatci, vidi se u napomenama jasenovačkoga popisa gdje se za jednoga navodi da je rođen 1910. ili 1872., dvojba od 'samo' 38 godina, a kod drugoga da je vjerovatno stradao kod Šujice 1944. To bi moglo značiti da je stradao kao partizan u borbama na području Kupresa i Rame. U Yad Vashemu nalazi se 21 zapis na upit o Jakobu Albahariju, od toga najviše ih je naravno iz srpskoga pamfleta "Spisak žrtava rata", memorandumskoga sljednika proskribiranoga komunističkog popisa iz 1964. U deset zapisa iz Yad Vashema, šest iz memorandumskoga "Spiska" i četiri iskaza rođaka spominju

je, prema Jaši Romanu, živio u Čačku u Srbiji, a poginuo je kao komesar komunističke paramilicije tzv. partizana 1943. na području Sutjeske u istočnoj Bosni. Samo dvije godine mlađi Jakob Albahari, rođen 1912.*, nalazi se na jasenovačkome popisu, a u napomenama piše kako je možda stradao u Njemačkoj, ali prema iskazu rođaka iz Yad Vashema

godine starosti, prezime je sefaradsko pa je velika šansa da je podrijetlom iz Sarajeva. Romano ne navodi ime oca pa se ne može tvrditi da se radi o istoj osobi, ali to mogu provjeriti i crveni kustosi koji su za to plaćeni. Jakob Albahari, rođen 1904., prema jasenovačkome je popisu stradao 1942. U Yad Vashemu su samo podatci iz memorandumskoga

Od 1956. godine, kada je, prema optužnici protiv Pavelića, smatrano da je broj žrtava u Jasenovcu 5000, došlo se do 1964. godine do 69.000 žrtava, a danas je navodni broj žrtava 84.000

poginuo je kao partizan kod Mladenovca u Srbiji. To znači još jedan partizan na jasenovačkome popisu. Kod dvaju Jakoba Albaharija rođenih 1895. i 1913. s jasenovačkoga popisa u digitalnom arhivu Yad Vashema postoje iskazi bliskih rođaka prema kojima se vidi da je mje-

"Spiska" i nema neovisnih iskaza, npr. rodbina koja bi potvrdila da se uopće radi o stvarnoj osobi, ali jedan podatak iz "Spiska" navodi Jakoba Albaharija rođenoga 1907. koji je stradao u Beogradu. Opet "slučajno" nedostaje ime oca pa je nemoguće potvrditi da se možda radi o istoj osobi. Sličan je slučaj s Jakobom Albaharijem rođenim navodno 1936.* s jasenovačkoga popisa, za njega također ne postoje podatci iz neovisnih izvora koji bi potvrdili da se radi o stvarnoj osobi, a prema zbrojci s godinom i mjestom smrti, a navodi se Jasenovac* kao nepouzdan podatak i u napomenama alternativno Stara, ali i Nova Gradiška. Prema tome zadnjem podatku moglo bi se zaključiti da nije stradao u logoru.

Sve je nepoznato

U jasenovačkom popisu ima čak 11 navodnih žrtava s imenom i prezimenom Aron Altarac. U digitalnom arhivu Yad Vashema 23 su zapisa na upit o Aronu Altaracu. Kao i obično, najviše je navodnih žrtava, čak 14 prema podatcima iz velikosrpskog pamfleta "Spisak žrtava rata". Samo je 6 zapisa o Aronima Altarcima u Yad Vashemu, temeljenima na iskazima rođaka. Po tome ispada da su autori jasenovačkoga popisa dvostruko sposobniji od dječatnika iz Yad Vashema. Ako se tomu doda da od te šestorice Arona Altaraca iz Yad Vashema, čiji se podatci temelje na iskazima rođaka, prijatelja, svjedoka vremena i neovisnih institucija koje nemaju veze s komunističkom i veli-

se tri Jakoba Albaharija kojih za sada nema na jasenovačkome popisu. Jedan je stradao u selu naseljenome pretežno Srbima, u kojem je živio u sjevernom dijelu Bosne, drugi je stradao na nepoznatome mjestu, a treći je lažna jasenovačka žrtva iz srpskoga memoranduskog pamfleta, rođen 1910., koji

sto smrti kod obojice nepoznato. Jakob Albahari rođen 1924., iz Sarajeva je prema jasenovačkome popisu stradao 1942. u Jasenovcu, ali zanimljiv je podatak iz knjige Jaše Romana o Židovima u NOR-u o Jaši Albahariju rođenome 1923., iz Splita koji je bio partizanski stenograf na Visu. Zanemariva je razlika od jedne

kosrpskom klicom, njih petorica nisu stradala u Jasenovcu, a da paradoks bude potpun, taj šesti jedini Aron Altarac koji je mogao stradati u Jasenovcu nije na jasenovačkome popisu. Prema jasenovačkome popisu, četiri Arona Altaraca rođena su 1880. i 1881. Imena očeva su Mento*, Mošehaj, Mošo i Avram. Mento* je ime označeno od autora popisa kao nepouzdano, a u napomenama je navedeno ime Mentin. Treba napomenuti da je Mento hipokristik od Menahem. Mentin je podatak iz velikosrpskoga "Spiska" preuzet iz komunističkoga popisa iz 1964. U jednemu zapisu prema iskazu rodbine ime oca Arona Altaraca rođenoga 1880. je Manahem i mjesto smrti je nepoznato. Kod dvojice Arona Altaraca očevi su, prema jasenovačkome popisu, Mošehaj i Mošo*, tj. dva oblika istoga imena. Osim podataka iz memorandumskoga pamfleta, nema drugih neovisnih izvora koji bi potvrdili da se radi o stvarnim osobama. Isto je slučaj i kod Arona Altaraca, rođenoga 1881. od oca Avrama. Nema čak niti podatka iz notornoga velikosrpskoga "Spiska". Prema navedenim podatcima može se zaključiti kako je od ovih četiriju Arona Altaraca jedan za kojega ima potvrda da je stvarna osoba i taj nije stradao u Jasenovcu, već se ne zna gdje, a kod ostale trojice upitno je radi li se o stvarnim osobama ili o papirnatim propagandnim žrtvama. Aron Altarac, rođen 1890.*, iz Travnika, otac Moise*, stradao u Jasenovcu 1942.*. Prema srpskom "Spisku" dvojica su istoimenih očeva Mojsej/Mojsije iz Sarajeva i Jajca, ali kod toga zadnjega piše da je živio u Travniku tako da znamo otkuda su inicijalni podatci. U Yad Vashemu zanimljiv je zapis s iskazom rodbine o Aronu Altaracu iz Sarajeva, rođenome 1890., nema imena oca pa ne možemo biti sigurni da se radi o istoj osobi, ali zanimljivo je da je stradao 1941., a kao mjesto smrti navodi se Lo Jeda. Pretpostavka je da bi se s obzirom na godinu smrti moglo radići o logoru Jadovno. Kod svih ostalih Arona Altaraca s jasenovačkoga popisa rođenih 1896., 1899.*, 1914., 1918., 1919. i 1930., različitim imena očeva, u Yad Vashemu osim podataka iz jednoga izvora velikosrpskog 'Spiska' nema niti jedan drugi zapis rođaka, prijatelja ili neke židovske organizacije da se uopće

radi o stvarnim osobama, a ne o papirnatim žrtvama. U slučaju Arona Altaraca, rođenoga 1899.* od oca Avrama, možda bi mogao odgovarati jedini zapis temeljen na iskazu rodbine o Aronu Altaracu iz Bijeljine, rođenom 1899., kantoru stradalome u Jasenovcu, ali kako u zapisu nije navedeno ime oca, ovo ostaje na razini indicije. Oni Aroni Altaraci iz Yad Vashemu koji se ne nalaze na jasenovačkome popisu stradali su logoru Bergen-Belsen, u vlaku blizu Berlina, mjestima gdje su živjeli kao npr. Vlasenica ili na nepoznatim mjestima.

Šesnaest jasenovačkih Isaka Danona

Na jasenovačkome popisu ima 16 Isaka Danona, a u Yad Vashemu ima 42 zapisa za žrtve imena i prezimena Isak Danon. Zapis na temelju iskaza rođaka ima 20, ali za čak 12 navodnih žrtava s jasenovačkoga popisa nema iskaza iz drugih izvora koji bi potvrdili podatke iz srpskih i komunističkih propagandnih uradaka. Usporednom podatkom iz Yad Vashemu i jasenovačkoga popisa jedino bi se za Isaka Danona, rođenoga 1881.* od oca Davida*, moglo reći da je vjerojatno stradao u Jasenovcu, premda i kod njega postoji brojne nesuklađenosti podataka koje bi trebalo dodatno istražiti. Od ostalih Isaka Danona s jasenovačkoga popisa

za koje postoje iskazi rođaka u Yad Vashemu, kod Isaka sina Avramova, rođenoga 1914., mjesto smrti nepoznato je, kod Isaka, sina Jakobova rođenog 1930., mjesto smrti je Nova Gradiška, kod Isaka, sina Salamonova rođenoga 1927. u nekim zapisima mjesto smrti je nepoznato, a u jednome slučaju spominje se logor Đakovo*, ali Isak Danon nije na popisu žrtava iz logora Đakovo. Za Isaka Danona rođenoga 1891., od oca Rafaela, mjesto smrti je nepoznato, ali s obzirom na to da je živio u Beogradu, gradu s nekoliko logora smrti i s megastratištem Jajinci na periferiji, velike su šanse da je ondje i ubijen. Dakle, od 16 jasenovačkih Isaka Danona najvjerojatnije je samo jedan stradao u Jasenovcu, a ostali na drugim mjestima ili je mjesto smrti nepoznato. Za tri četvrtine svih Isaka Danona s jasenovačkoga popisa u Yad Vashemu nema dokaza da su uopće postojali i da ustvari nisu najobičnija komunistička izmišljotina iz tzv. saveznoga popisa iz 1964. Treba napomenuti da na popisu žrtava logora Jasenovac u optužnici protiv poglavnika Ante Pavelića nije naveden Isak Danon. Ustvari, tada je navedena samo jedna žrtva s prezimenom Danon, a onda su u manje od osam godina 'našli' 209 Danona.

Na mrežnom jasenovačkom popisu nalazi se Cilli Fantl, rođena 1877. u Beču. Ti su podatci identični i najvjerojatnije preuzeti iz zapisu u Yad Vashemu o Cilli

Fantl prema podatcima koje je dao njen sin. Razlikuju se u jednoj bitnoj pojedinosti, jer se u zapisu iz Yad Vashemu kao mjesto smrti spominje Jugoslavija, a ne Stara Gradiška kao u jasenovačkome popisu. U jasenovačkom popisu nalazi se i Friedrich Fantl iz Beča, otac Leopold, stradao 1942. u Jasenovcu, znamo da mu je majka Cilli Fantl. Prema iskazu brata u Yad Vashemu okolnosti i mjesto smrti Fritza Fantla nepoznati su. Prema dostupnim podatcima u nekoliko se zapisu spominje Leo Fantl, a najvjerojatnije se radi o bar dvojici Židova stradalih u Auschwitzu, ali oni se ne mogu izravno dovesti u vezu s Friedrichom i Cilli Fantl. Ostali Fantli iz Beča čija se imena nalaze u Yad Vashemu deportirani su u Lodz, Theresienstadt, Dachau, Ravensbrück i Auschwitz.

Prema mrežnom jasenovačkom popisu Matija Flesch, rođen 1900. u Rumi,

je Israel Gruber rođen u Zagrebu 1905., otac mu se zvao Moše, stradao je 1944. i to ne u Jasenovcu već prema jednom podatku u Zagrebu, a prema drugom samo se spominje Jugoslavija i nije bio tvornički radnik, kako piše u srpskom pamfletu, već vlasnik tvornice.

Niti za jednoga Elezara nema potvrde

Na jasenovačkome popisu nalaze se četiri Jozefa Elezara, svi stradali 1942. Moglo bi ih se detaljno razlučiti, ali to nema smisla, jer niti za jednoga u Yad Vashemu nema potvrde u obliku iskaza rođaka ili podatka od neke židovske organizacije da se uopće radi o stvarnim žrtvama, a ne o komunističkim ili velikosrpskim izmišljotinama. U Yad Vashemu ima ukupno 16 zapisu za ime Jozef Elezar, osam ih je iz velikosrpskoga pamfleta "Spisak žrtava rata", a osam je

iz Drugoga svjetskog rata kada je više od 1 100 bečkih Židova koji su bježali prema jugu pohvatano po Srbiji i smaknuto uglavnom na stratištu Zasavica i u logoru Šabac, pa je velika vjerojatnost da su i Emerich Schiller i njegova žena Dora ubijeni u prvoj judenfrei državi na svijetu.

Netko bi mogao reći da u Yad Vashemu nema iskaza rođaka jer su svi ubijeni, ali kako objasniti da ih nisu popisale židovske organizacije. Kako objasniti da se to odnosi gotovo isključivo na žrtve iz Jasenovca o kojima postoje podatci samo s komunističkoga popisa iz 1964. i velikosrpskoga nasljednika iz 1992.? Istodobno, obratna je situacija s istoimenim žrtvama, primjerice, iz Srbije o kojima postoje zapisu rođaka i židovskih organizacija u Yad Vashemu, ali ne i u komunističkim i velikosrpskim popisima. Takve su vjerojatnosti moguće samo u teoriji, a ne i u zbilji. Vrijeme je i da se odgovori u ovoj državi uozbijle i da jasenovački popis bude utemeljen na znanstvenim istraživanjima. Stvarnost nije muzej voštanih figura. Osim po neuvjerljivosti i, kako se vidi iz navedenih primjera u brojnim slučajevima, znanstvenoj neutemeljenosti, popis je specifičan i po nevjerljativom porastu broja žrtava između 1956. i 1964. U tome razdoblju kraćem od osam godina došlo se s nešto više od 5000 poimenično navedenih žrtava logora Jasenovac i Stara Gradiška iz optužnice protiv poglavnika Ante Pavelića (1956.) do nešto manje od 69000 žrtava prema komunističkome povjerenstvu za popis žrtava Drugoga svjetskog rata (1964.), to je povećanje od preko 13 puta, a taj se proces nastavlja i danas pa se broj navodnih žrtava bliži 84000, što je povećanje od gotovo 17 puta u odnosu na podatke iz 1956. Od prezimena navedenih u ovome tekstu najveći 'porast' u odnosu na 1956. je kod prezimena Altarac, kojih danas na popisu ima preko 500, slijedi prezime Danon s preko 200, zatim prezime Abinun s oko 200. Strogo gledano, Altarac i nema na popisu iz 1956. već tri prezimena Altaras i jedno Altanas. Kako bi se moglo zaključiti prema opisanim slučajevima u ovome tekstu, stradalih u Jasenovcu je više nego što je bilo živih.